

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
**Výbor pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a
informatiku ZHMP**

ZÁPIS Z JEDNÁNÍ

**Výboru pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP konaného
dne 11. 10. 2017 v 16:00**

Prostřední salonek v prostorách primátorky hl. m. Prahy, 2. patro, Nová Radnice, Mariánské nám. 2, Praha 1

<u>Přítomní členové výboru:</u>	Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM, JUDr. Monika Hášová, Bc. Libor Hadrava, JUDr. Jaroslava Janderová, Ing. Eva Vorlíčková, Adam Zábranský
<u>Omluvení členové výboru:</u>	Mgr. Lukáš Manhart, Ing. Ondřej Prokop, JUDr. Vladislava Veselá
<u>Tajemník výboru:</u>	František Marčík
<u>Sekretářka výboru:</u>	Bc. Barbora Vrablíková
<u>Hosté:</u>	plk. Ing. Petr Jindra (PČR), Mgr. et Mgr. Jakub Michálek (člen ZMHP), Ing. Patrik Nacher (člen ZHMP), Radomír Nepil (člen ZHMP), JUDr. Richard Mařík (ředitel OVO MHMP), JUDr. Tomáš Havel (ředitel LEG MHMP), JUDr. Eva Novaková (ředitelka ZIO MHMP), Ing. Alice Mezková (ředitelka Sekce služeb občanům MHMP), Ing. Jiří Bureš (vedoucí odd. taxislужby MHMP), Michaela Skalická (pordkyně primátorky HMP), Mgr. Kristýna Bučková (ředitelka PRM MHMP), Petr Schreib (ČTK), Jan Prokeš (Pražský deník), Petr Kutílek, M.A. (člen ZMČ Praha 4)

Program:

1. *Zahájení, schválení programu jednání, určení ověřovatele zápisu, vzetí na vědomí zápisu z 5. jednání výboru*
2. Problematika ruličkářů a klamavých směnáren – stanovisko Policie ČR
3. Zpráva o naplňování protikorupční strategie HMP
4. Problematika Uberu a dalších platforem pro sdílenou ekonomiku
5. *Různé, závěr*

Bod 1/ Zahájení, schválení programu jednání, určení ověřovatele zápisu, vzatí na vědomí zápisu z 8. jednání výboru

Předseda výboru Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM přivítal přítomné členy výboru a hosty a požádal některého z členů, zda by se ujal role ověřovatele zápisu. Přihlásil se Bc. Libor Hadrava.

Hlasování o ověřovateli zápisu: pro – 5 proti – 0 zdržel se – 0

Návrh byl přijat.

Poté Ondřej Mirovský přešel k programu a upozornil, že tento je strukturovaný tak, aby se diskuze o Uberu mohl účastnit zainteresovaný zastupitel, Ing. Patrik Nacher, který se plánoval dostavit až po páté hodině. Ondřej Mirovský také připomněl, že žádaný bod programu, věnovaný dění na odboru informatiky, má být podle předchozí domluvy členů výboru na program jednání zařazen ob měsíc, příště tedy v listopadu. Stejně tak bude na příští jednání zařazen bod na základě podnětu členky výboru JUDr. Vladislavě Veselé ve věci projektového řízení HMP.

Členka výboru Ing. Eva Vorlíčková vyjádřila zájem o objasnění záležitosti s třímilionovou zakázkou na wi-fi na Petřín, protože se informace, které dostala na zasedání RHMP a informace v tisku liší. Také vyjádřila již opakované zklamání nad absencí ředitele informatiky, Ing. Fialky. Ondřej Mirovský tuto věc navrhl otevřít v bodě Různé, s čímž Eva Vorlíčková souhlasila.

(Dorazila členka výboru, JUDr. Jaroslava Janderová.)

Hlasování o upraveném návrhu programu: pro – 6 proti – 0 zdržel se – 0

Návrh byl přijat.

Bod 2/ Problematika ruličkářů a klamavých směnáren – stanovisko Policie ČR

Předseda výboru Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM připomněl, že tento bod navazuje na bod minulého jednání, před kterým členové výboru obdrželi stanovisko městské policie. Od té doby dorazilo také stanovisko policie státní, a tak i ta by měla dostat slovo.

Poté Ondřej Mirovský přivítal plk. Ing. Petra Jindru z krajského ředitelství hl. m. Prahy a zeptal se radního Hadravy, zda chce okomentovat požadavek na městskou policii. Upozornil také na to, že od této události zvýšila městská policie aktivitu u směnáren a konstatoval, že je tento výsledek možná maximum, co v této věci může MHMP udělat. Protože jak už bylo řečeno na minulém zasedání, je situace zralá minimálně na úpravu legislativy tak, aby po zjištění nevýhodnosti kurzu mohli turisté do nějakého časového slotu (třeba dvouhodinového) od smlouvy odstoupit.

Radní pro oblast bezpečnosti a prevence kriminality, Bc. Libor Hadrava, ujistil přítomné, že se tomu v okolí směnáren při běžném výkonu služby městská policie věnuje. Zároveň však konstatoval, že tam

není možné vázat dva strážníky 24 hodin denně. Ondřej Mirovský doplnil, že některé směnárny mají přes den svého hlídače a je tedy potřeba vykrývat časové dispozice za jejich nepřítomnosti.

Úvodní slovo: plk. Ing. Petr Jindra, PČR, krajské ředitelství hl. m. Prahy

Z pohledu státní policie má tento problém dvě roviny. Jedna věc je činnost směnárníků jako takových. Ti samozřejmě podléhají zákonu o směnárnictví, kdy jim licenci musí vydat Česká národní banka. Ta může kontrolovat, jaké mají kurzy. Do toho česká policie vstoupit nemůže. A druhá věc jsou osoby, které chodí po Praze, oslovují turisty, nabízejí – v uvozovkách - výhodnější kurzy. Ze zkušenosti a ze statistik policie vyplývá, že v tom největším, kritickém centru Prahy - na Václavském a Staroměstském náměstí, Karlově mostě a Královské cestě - jsou v největší turistické sezoně různé skupiny osob, které velice dobře vědí, že s částkou do 5 tis. Kč, jedná se o přestupek. Tam hrozí maximálně vyhoštění, pokud se jedná o cizince a přestupkové řízení, pokud se jedná o českého občana. Během té podvodné směny občanům předávají tisíce korunovou bankovku, ve které jsou různé jiné měny: maďarská měna, lotyšské peníze, běloruské Ruble apod. Jsou to většinou občané Rumunska, Bulharska a balkánských států, potom to jsou často osoby romské národnosti. Takových těch běžných občanů České republiky je dnes už minimum.

V rámci výkonu služby se snažíme o nasazení policistů v centru Prahy. Máme jedno oddělení na kapesní krádeže a pouliční trestní činnost, policisté to v rámci výkonu služby mají rozvržené na ranní, odpolední, na soboty, neděle. Jsou tedy neustále venku. Ale jak říkám, pachatelé jsou si moc dobře vědomí, že do 5 tis. Kč to není trestný čin, takže to provádí většinou do této částky, kdy se jedná o přestupky. S pohledu kriminální policie nebo policie jako takové nejsou takové přestupky evidovány, není přesná statistika. Většinou se řeší blokově, správním řízením na úřadech. V rámci trestního řízení bylo za loňský rok zdokumentováno šestnáct případů takových podvodných směn, kdy byli pachatelé na místě zadrženi. Není v silách policie, aby u každé směnárny prováděla nějakou osvětu. Aby tam preventivně stál policista v uniformě nebo v civilu a dokázal na ty lidi nějakým způsobem působit. Policistů je tak málo, že to nelze.

V rámci naší činnosti máme otevřenou pracovní databázi osob, které se této činnosti nějakým způsobem dopustily. S ní se pracuje a používá se při objasňování přestupků a jiných trestných činů. Ta legislativa odstoupení od směny je věc legislativního procesu, do toho policie vstupovat nemůže.

Rozprava:

Ondřej Mirovský: V tom dokumentu uvádíte, že trestná činnost u tohoto druhu podvodu není vysoká. Co si pod tím mám představit?

Petr Jindra: V porovnání s kapesními krádežemi je toho opravdu méně, těch je velikánské množství. Řada poškozených ruličkáři nechce tu věc hlásit, protože ta ztráta v mnoha případech není tak zásadní, aby šli na policii, sháněli tlumočníka a byli vyslýcháni.

Ondřej Mirovský: Předpokládám, že míra trestné činnosti ruličkářů koresponduje s nárůstem a poklesem kapesních krádeží, protože je to sezónní věc, jak tady píšete.

Petr Jindra: Ano, je to věc, která se týká turistické sezóny. O velkých prázdninách, Velikonocích, Vánocích, kolem nového roku vyskočí těchto činností mnohem více. V tomto období je pokles. Je to dáno i skupinou pachatelů. Jsou to občané východní Evropy, kteří putují po evropských zemích – máme zkušenosti z jiných států. Objeví se ve Varšavě, za týden v Praze, za tři dny jsou v Hamburku, za čtrnáct

dní v Seville. Trestní zákoník v tomhle není dostatečně razantní, nedovoluje je potrestat v případech, kdy nejsou chyceni při činu.

Ondřej Mirovský: Pomohlo by, kdybychom se na úrovni Magistrátu pokusili nějak zintenzivnit informační kampaň? Minule jsme se bavili o tom, že HMP investuje poměrně velké finanční prostředky do vítání turistů a vytváření dobrého povědomí a mě teď napadá, že by nějaký základní manuál byl úplně jednoduchá věc, kterou bychom poslali všem hotelům, a při check-inu...

Petr Jindra: Možná by stačila informace, aby turisté měnili ve směnárně a ne na ulici před ní.

Ondřej Mirovský: A to ne ještě ve všech směnárnách. Měli jsme tu zástupce Pražské informační služby, který právě hovořil o tom, že je to jedna z možností, jak lépe informovat turisty. Předpokládám, že je lepší udělat to přímo v hotelu při check-inu.

Jakub Michálek: Pamatuji si, jak jsem byl kdysi v Londýně a chtěl jsem zavolat rodičům rovnou z letiště. Zadal jsem tam neprozřetelně svoji kreditku a pak jsem se divil, že mě zkasírovali o několik tisíc. A ty variace, které se dějí v některých směnárnách – zdaleka ne ve všech, v centru Prahy jsou i velice dobré směnárny – jsou opravdu nehorázné a hrozně se za to stydím, když to zažijí třeba moji přátelé, kteří sem přijedou ze zahraničí. A řada z vás to už určitě taky zažila. Ti lidi jsou pak neuvěřitelně rozčilení, když je okradou směnárníci, taxikáři apod. Dělal jsem rešerši a zjistil jsem, že se tady tento problém řeší už asi od roku 2010, nebo snad ještě déle. Našel jsem starší články, kdy bylo HMP vytýkáno, že zde nic nedělá. Na základě toho jsem si řekl, že se podívám do zákona o směnářské činnosti a že s tím něco musíme udělat. Proto jsem si připravil návrh zákona, který ho novelizuje. V podstatě tam vkládá dvě věty, které říkají, že by obec měla možnost vydat obecně závaznou vyhlášku na zakázané směnářské obchody na části nebo na celém území obce. Toto zákonné umocnění by nám obdobným způsobem, jakým regulujeme výši jízdného v taxislužbě, dalo možnost regulovat maximální kurz v problematických lokalitách. Protože zatím nemáme žádné jiné účinné legislativní nástroje. A myslím si, že jsou tu velmi dobré návrhy ze strany ČNB, která navrhuje, aby bylo možné odstoupit od transakce do dvou hodin od okamžiku jejího provedení. Ale tím pokryjeme jen část lidí, kteří budou iniciativní a do těch dvou hodin si všimnou, že byli okradeni, a ještě budou mít – v uvozovkách – ty koule, že tam půjdou a budou se hádat se směnárníkem, vedle kterého bude stát gorila, která to tam hlídá. Většina turistů takhle bohužel nefunguje. Myslím si, že by ČNB měla mít v rukou účinnější nástroje. A my, jako obec, bychom měli mít v rukou účinnější nástroje, abychom chránili dobré jméno hlavního města Prahy.

Investice, kterou vložíme do propagace například tím, že platíme filmy, zahraniční reklamy, reklamy na sportovních akcích apod. je kvůli takovým nepoctivým směnárníkům a taxikářům a jiným jedincům, kteří poškozují pověst nejen svého stavu, ale i pověst HMP, potom částečně znehodnocená.

Ten návrh tady pošlu, je to fakt jednoduchá změna - do zákona o směnářské činnosti vložit ods. 3, ve kterém stojí, že obec může obecně závaznou vyhláškou určit směnářské obchody, které jsou pro spotřebitele extrémně nevýhodné a jejichž provozování je zakázáno na části obce nebo na celém jejím území. A následně se do části, která se věnuje přestupkům, vkládá, že porušení tohoto ustanovení je přestupkem podle § 22, odst. 1, písm. E. Je tam k tomu i důvodová zpráva. Chápu, že je to teď narychlo, ale myslím si, že je to problém, který bychom rychle řešit měli.

Udělal jsem rešerši platné právní úpravy a v principu je hospodářský dopad nulový. Jediný dopad, který tohle bude mít, je ten, že pokud vydáme vyhlášku, která vymezí rozmezí třeba 10% nebo 20% maximální

odchylky, tak si to ti směnárníci netroufnou dát na kurzovní lístek. Od toho okamžiku tam může přijít ČNB, a jakmile tam budou mít 15 Kč za Euro, může jim napařit pokutu podle ustanovení § 22, která má maximální výši až 5 mil. Kč. To si žádný směnárník opravdu netroufne a je to velmi jednoduše zdokumentovatelné tak, že tam přijdu a vyfotím kurzovní lístek. Není potřeba do toho dávat, že se někdo bude vracet a něco reklamovat. To je taky dobré, ale myslím si, že je lepší odstínit toto problematické a zjevné okrádání turistů hned na začátku. Že se prostě musí říct, že je nějaký extrémně nevýhodný kurz, který využívá turistů, kteří jsou dezorientovaní, nebo spoléhají na to, že to má město nějakým způsobem upravené. Takže bych vás poprosil, abyste se s tím návrhem seznámili a pokud souhlasíte s tím, že chcete zlepšit pověst HMP, můžeme využít ústavní kompetence, které máme k dispozici, tak, abychom ten návrh buď v této, nebo v nějaké upravené podobě prodiskutovali a něco s tím udělali. Protože jestli to takhle bude pokračovat dalších deset let, tak se za to budeme stydět jak my, tak i další lidi.

Ondřej Mirovský: Já bych jen dodal, že to řešíme teprve na druhém výboru. Ale to, že to Praha řeší, je samozřejmě pravda.

Libor Hadrava: Určitě se dá udělat nějaká změna zákona, ale na druhou stránku se mi zdá, že díky tomu z těch turistů děláme – s prominutím - hlupáky. Protože já když kamkoli letím, tak se podívám, jakou mají měnu. Takhle to vypadá, jako by sem lítali lidi s ustříženou občankou nebo pasem. Takže jak říkal kolega: stačí, když si na letišti zjistí, jaká je měna, může tam běžet kurz. Pak už je na každém, jak si vybere. Takhle vodit za ručičku... Neříkám, že je správně, že jsou tady ruličkáři. Ale nemůžeme z těch turistů dělat takové blbce, kteří v tom případě ani nevědí, do jakého přiletěli státu. Když třeba letím do Států, tak se podívám, jak vypadají nové dolary.

Monika Hášová: Chtěla bych navázat na minulé jednání, kdy pan předseda řekl, že bychom tohle celé vyřešili, kdybychom přijali Euro.

Ondřej Mirovský: Za tím si stojím.

Monika Hášová: Pokud je šestnáct případů trestného činu za rok...

Petr Jindra: Počítáme zadržené pachatele. Těch pachatelů je ale podstatně více.

Monika Hášová: Tak je to opravdu minimum.

Michaela Skalická: Jenom pro upřesnění. Zadržení v případě toho trestného činu je tedy, jakmile je to nad těch pět tisíc. Ale jestliže se oni hlídají, řeší nějakou linii, za kterou nesmí jít, tak to není jen šestnáct případů, ale mnohem víc. A už prostě není nástroj, jak na ně.

Petr Jindra: Do 5 tis. Kč je to přestupek. Přestupky se neevidují. Evidují se trestné činy.

Michaela Skalická: Jestli ještě můžu k těm ruličkářům. Zaznamenali jsme případy, kdy tu nějakí cizinci prodávají ve stánkách a cizincům ty peníze vracejí. Možná by to stálo za to trochu řešit.

Ale k tomu, co tu řekl pan Michálek. Kdybyste to chtěl pojmout jako návrh změny zákona, tedy celostátně, města by si přijmula svoje vyhlášky a každé by teď mělo jiný strop. Lidi by pak jeli měnit peníze napříč republikou, kde by měli lepší kurz. Nevím, jestli to přirovnávat k taxislužbě. Taxislužba je jenom v tom městě, kde se stanoví nějaký strop, a ti taxikáři se pohybují jen u nás. Ale směnární sídlí v jednom městě, v dalším městě... A lidi si pak budou jezdit... Kde chcete stanovit tu hranici?

Jakub Michálek: Ten návrh je o tom, že by se stanovilo maximum. Ty kurzy, které jsou extrémně nevýhodné. To znamená, že tu máme segmentovaný trh, na kterém jsou poctivé směnárny, které mají velice nízké rozpětí kurzu. Jak říkal pan kolega, normální lidé si zjistí, jaké směnárny jsou solidní. Nebo se někoho zeptají a tu solidní směnárnu si vyberou. Tohle je čistě o tom, že by se odřízl ten extrém, který využívá dezorientace, řekněme, menší skupiny turistů. Všichni turisté nejsou ovce, to v žádném případě, ale je tady skupina turistů, kteří Českou republiku považují třeba za Čechy apod. Byl jsem ve spoustě různých zemí a teď mi přítelkyně říká, že chce letět do Keni a já vůbec nevím, čím se tam platí. A dokážu si představit, že by mě tam okradli, i když mám spoustu titulů. To se může stát úplně každému. Spousta studentů jezdí tak, že objíždí Evropu. Jede třeba do dvaceti zemí a bylo by dobré, kdyby si o té zemi si něco zjistili, ale znáte studentský život... Takže občas je to tak, že to prostě objíždějí a směňují náhodně. Určitě by to nevedlo k tomu, že by si sem lidi z Benešova jezdili něco měnit. I kdyby, tak co by se stalo. Tohle nemá ten efekt. Ten efekt to má takový, že se uřízne ten nepoctivý chvost, který poškozuje pověst HMP. Ruličkáři jsou jiný problém. Směnárny jsou dneska legální, ale podle mého názoru neetické. Ale ruličkáři jsou nelegální - jednak v rovině přestupku, anebo v případě, že to páchají opakovaně na tom samém místě, tak je to trestný čin spáchaný pokračováním. A předpokládám, že se to nějakým způsobem sdružuje, a pak se proti nim může zasáhnout agresivněji. Ale jinak je to trestná činnost, která se musí potírat stejně, jako jiná trestná činnost a je to trochu jiná materie, než ta změna zákona ohledně směnáren. U těch směnáren je podle mého názoru opravdu potřeba, aby se přijalo nějaké zákonné zmocnění, na základě kterého se to bude dát alespoň trochu regulovat.

Jaroslava Janderová: Já vidím problém spíše v jiné věci, a to v řešení kriminality. Protože když je výše přestupku do 5 tis., tak oni si samozřejmě dají pozor a udělají řekněme desetkrát nebo padesátkrát za den byznys za 4990 Kč. A když to nedělají na tom samém místě, tak to není trestná činnost. Já spíš vidím, že to není ve fyzických silách policie, podle mého názoru je nedostatek lidí, kteří by se tímto měli zabývat. Je to ostatně to samé, co jsme řešili na kontrolním výboru. Rozumím tomuto návrhu změny zákona, ale za sebe bych asi spíš dala přednost tomu, že by se v tomto případě snížila výše přestupku třeba na 2 tis. To by z mého pohledu bylo daleko účinnější. Přeci jenom se na těch 4990 Kč moc nenaběhali, ale v případě 2 tis. už je to složitější a z mého pohledu by policie měla daleko větší možnost je chytit a za trestný čin už jsou jiné sazby. Z mého pohledu by tedy bylo lepší řešit to změnou trestněprávní roviny.

Ondřej Mirovský: V roli předsedajícího se budu snažit strukturovat tuto diskusi. K návrhu kolegů Pirátů: buď můžeme rozjet legislativní iniciativu HMP nebo můžeme počkat, až se někteří zastupitelé HMP dostanou do Parlamentu. To se může stát už za čtrnáct dní, což je možná rychlejší varianta. Já se nicméně nebráním oběma variantám a vzhledem k tomu, že jsme ten materiál dostali teď na stůl, tak si dokážu představit, že bychom mohli spíše schválit nějaký úkol pro mě, probrat to uvnitř baráku a podívat se na to, jestli je to vůbec možné. Možná by se k tomu měl pan ředitel z hlediska legislativy ještě vyjádřit. Pokud by ten návrh měl být třeba 10 %, tak si nemyslím, že by měla být nějaká turistika z Benešova do Prahy nebo obráceně kvůli výměně peněz. A může to mít samozřejmě více rovin, které teď nejsme schopni odhalit. Takže je na zvážení, jakou cestu teď zvolit. Nevím, na koho to přímo směřovat – možná na komunikační oddělení MHMP. Výstupem tohoto jednání by ale rozhodně měl být jednoduchý manuál, který by hotely měly sdělovat na check-inu. V případě taxikářů to všichni vědí, tak k tomu přidáme ruličkáře a vlastně pět směnáren – ono jich zas tolik není. Oni opravdu těžší z toho, že jsou na lukrativních místech a toho turistu to vlastně nenapadne. A ještě k tomu, že lidi nejsou tak blbí, aby si to neověřili. Stát vždycky musí váhat mezi liberalismem a paternalismem a musí i ty, kteří nemají úplně všech pět pohromadě, do určité míry chránit. Jinak z toho pak těžší ten agresivní byznys, který známe. Tak, jak to vidím, mohly by z toho být dva úkoly. Buď záukolovat mě, nebo prostřednictvím paní

primátorky komunikační odbor a vymyslet nějaký úplně jednoduchý komunikační manuál pro hotely a ty, kteří se tu o turisty starají, aby tam ty informace zazněly. Protože my to tady už všichni víme. A asi není reálné nasypat do rozpočtu policie peníze navíc, aby měli víc lidí, kteří budou stát u směnáren. Je opravdu potřeba ty směnárny donutit k tomu, aby to nedělaly.

Jan Prokeš: Z mého osobního, subjektivního pohledu z hlediska směnáren začíná ta ostuda pro Prahu už na letišti. Teď přesně nevím, jaké kurzy tam jsou, ale je to také poměrně drastické. I když na druhou stranu přiznávám, že je to takhle na mnoha místech světa. Chci se vás, zastupitelů, zeptat, jestli jste nad tím už v této souvislosti uvažovali. A druhý krátký dotaz je na pana Jindru. Protože jste mluvil o tzv. ruličkách a směnárnách, jak se několikrát zmínilo, není to záležitost trestných činů. Ale přesto se v souvislosti s těmito pěti zmíněnými směnárnami na vás někdo neobrátí? Z hlediska stížnosti nebo tak?

Petr Jindra: Nemám přehled, jestli na policii jako takovou. Tam zákon hovoří jednoznačně, že tím dozorujícím orgánem je ČNB. Nevím o tom, že by se někdo obrátil s tím, že dostal jiné peníze, jiný kurz, než by dostal ve směnárně.

Ondřej Mirovský: Na to můžu krátce odpovědět. Otevíral jsem to na to minulém výboru. Faktem je, že firma Interchange, která je na letišti, těží z toho, že má ten kurz někde mezi tím extrémně nevýhodným a tím, co je nevýhodné tak trošku. A není to za těch patnáct, ale je to kolem 22 Kč. Majitelem Interchange řekl v jednom rozhovoru, že mají byznys postavený na tom, že mají extrémně drahé smlouvy za nájem na letištích a to kompenzují tím trošku nevýhodným kurzem, protože turisté mají akutní potřebu rozměnit si něco na letišti, i když si to můžou vybrat kdekoliv dál. Mají třeba obavu, že nepůjde platit kartou v taxíku. Je pravda, že pro toho turistu je to první šokové setkání na letišti, nicméně ta firma Interchange takto funguje na dost dalších letištích po celé Evropě. S tímhle kurzem, který je lehce nevýhodný.

Monika Hášová: Chtěla bych jen říct, že podpořím návrh kolegy Michálka, protože mi přijde smysluplný.

Ondřej Mirovský: Výborně. Takže musíme vymyslet jakou formou, když nám to teď přistálo na stole. Proto jsem navrhnul, abyste mi dali jako úkol probrat tento návrh Pirátů uvnitř Magistrátu, s Piráty společně – třeba s kolegou Zábranským, aby v tom Piráti byli, když to navrhuji. Že bychom měli úkol oba. A pak by byl úkol přímo na mě, že bych třeba s kanceláří primátorky, která má tu moc úkolovat oddělení PR, domluvil podobu toho informačního manuálu pro hotely, incoming turismus.

Monika Hášová: Já vím, ale teď se bavíme o tom návrhu, že obec má případně možnost si určit minimální kurz.

Ondřej Mirovský: Snažím se jen formulovat výstupy z tohoto bodu.

Adam Zábranský: Padlo tu několik návrhů, jak to řešit. Myslím si, že jediný koncepční je změna zákona. Myslím si, že dopady změny trestního zákona v oblasti podvodů tady nemůžeme moc odhadovat. Když se sníží hranice pro trestný čin podvodu, tak kvůli nějakým pár desítkám případů okrádání pražských turistů ruličkáři to za to podle mě opravdu nestojí. Takže podle mě jediným řešením změna zákona o směnárnách. Ta kampaň, o které mluvíš, taky podle mě není systémovým řešením, ačkoli to není nic proti ničemu.

Ondřej Mirovský: Je to nejrychlejší.

Adam Zábranský: To ano, ale systémové řešení to není, i když proti tomu nic nemám. Chtěl jsem se ještě zeptat na tu směnárnou na hlavním nádraží, kterou pronajímá TSK a o které jsme se bavili na minulém zasedání. Zjistil jsi o tom něco?

Ondřej Mirovský: Zaúkolovali jsme v tom řetězci všechny, kdo to mají na starosti.

František Marčík: Oslovili jsme Martina Kubelku, asistenta pana radního Procházky, a ten nám odpověděl, že pověřil vedení odboru hospodaření s majetkem, aby vypracoval seznam těch nebytových prostor, které jsou pronajímány soukromým subjektům za účelem směnárství. Ale on píše, že těchto prostorů je minimum, že většina podobných prostor spadá pod kontrolu TSK.

Ondřej Mirovský: Na TSK jsem to řekl kolegovi Neusserovi v představenstvu, takže by mě to měl taky v dohledné době dodat.

Michaela Skalická: Jestli bude vědět pan ředitel Havel, k tomu nápadu se změnou v trestním zákoníku. Ta hranice není nastavená nějakou konkrétní částkou, která by se dala snížit třeba na těch 2500 Kč. To by pak už byl zásah do celého zákoníku, kdyby se ta hranice snížila, to je hodně nebezpečné. Když teda nějaký návrh legislativní změny zákona, proč to chcete dělat nějakým zmocněním obcí, aby každá obec stanovila nějakou hranici? Nebylo by tedy lepší, aby ten zákon rovnou stanovil nějaký procentní strop?

Jakub Michálek: My jsme vycházeli z pojetí liberálního státu: že stát má stanovovat co nejmíň povinností a zasahovat do té volné směny v co nejméně případech. A v tomto případě jsme vycházeli z toho, že lepší, než aby se stanovoval jeden kurz pro všechna místa, který by platil jak někde v Břeclavi, tak na jihu Moravy, tak na pražském letišti, kde jsou ty poměry třeba jiné. Třeba to, co tu říkal pan kolega, považuji za celkem legitimní - že když si někdo pronajme velmi lukrativní nemovitost, a tam provozuje směnárnou a musí z toho zaplatit nájem, tak je logické, že má méně výhodný kurz, než ten člověk, který je v nějaké méně drahé lokalitě. Nemělo by to jít do extrémů. Ty jsou věci lokální a já jsem přesvědčený, že spousta obcí v české republice tento druh regulace nepotřebuje. A jestliže se rozhodneme, že by tady taková regulace být měla, tak si myslím, že bychom to měli řešit my, zastupitelé HMP, protože my jsme tady odpovědní minimálně za pověst hlavního města a za to, že ten systém bude fungovat i vůči našim spoluobčanům. A nikoli ČNB, která není nikým volená a vede ji jmenovaný guvernér, jehož úkolem je podle Ústavy zajistit stabilitu měny. Jeho úkolem není řešit veřejný zájem třeba v oblasti veřejného pořádku nebo dobrého jména HMP nebo České republiky v zahraničí.

Libor Hadrava: Myslím si, že ten výsledný návrh by mohl být a mohl by jít společně s tou propagací.

Ondřej Mirovský navrhl dva úkoly: první pro sebe a kolegu Zábranského, totiž že by s primátorkou, která má výbor v gesci, a s legislativním odborem projednali návrh Jakuba Michálka; druhý pouze pro sebe, kdy by opět ve spolupráci s primátorkou a tentokrát s odborem komunikačním projednali možnosti komunikační kampaně. Monika Hášová nabídla také svoji účast, a to na obou úkolech.

Návrh usnesení:

Úkol č. 1: Členové Výboru pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP Ondřej Mirovský, Monika Hášová a Adam Zábranský projednají s primátorkou HMP a s odborem LEG MHMP a návrh Jakuba Michálka na novelizaci zákona o směnárské činnosti.

Úkol č. 2: Členové Výboru pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP Ondřej Mirovský, Monika Hášová projednají s primátorkou HMP a s OKM MHMP zhotovení informačního zařízení pro turistická značení na území HMP.

Hlasování: pro – 6 proti – 0 zdržel se – 0

Návrh byl přijat.

Bod 3/ Zpráva o naplňování protikorupční strategie HMP

Předseda výboru Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM v úvodu vysvětlil, že byl tento bod do programu jednání zařazen proto, že má tuto problematiku výbor v gesci a připomněl email ředitele OVO MHMP JUDr. Richarda Maříka, ve kterém je přiblíženo, v jaké fázi se proces právě nachází a důvod, proč není prozatím předložen obsáhlejší materiál.

Úvodní slovo: JUDr. Richard Mařík, ředitel OVO MHMP

Ten materiál je poněkud náročný. Je náročné všechny ty věci sestavit tak, aby měly nějakou vypovídací schopnost. Samozřejmě si rád poslechnu názory České pirátské strany. Myslíme si, že se tam objeví úkoly, které se nám více méně povedly nebo které se daří plnit, jako jsou třeba informační kanály hlavního města a vlastně i interní úprava a její dodržování v oblasti veřejných zakázek. Budou tam některé věci z oblasti informatiky, ale naopak třeba ne propojení databází, využívání standardizovaných smluv atd.

Na druhou stranu dneska už narovinu víme, že jsou v protikorupční strategii věci, které nejsme schopni plnit. Nějakým způsobem je do ní dovedla diskuze, která předcházela jejímu přijetí - mám na mysli třeba ochranu oznamovatelů. Tady máme krásnou protikorupční strategii, máme krásné úkoly, všecko. Ale praxe v souvislosti s Opencard hovořila jinak. Ve věci rotace zaměstnanců jsme zkoušeli jednat s odbory, kde by to přicházelo do úvahy především při výkonu státní správy. Narazili jsme skutečně na velmi rozumné argumenty, kdy víme, že některé úkoly opravdu nejsme schopni plnit. Jenom příklad: pokud by se někdo zabýval jenom agendou ve stavebním řízení a velmi podrobně zná oblast Modřan, tak ho nemůžu nechat dělat dopravní přestupky.

Některé ty věci si ale vyžádaly i hlubší posouzení, kdy jsme si nad ně museli sednout a odškrtávat si. Mluvím třeba o vyhodnocení účasti. Protikorupční strategie totiž obsahuje úkol, aby se výběrových řízení účastnili náhradníci jen v odůvodněných případech. Máme sumarizováno, kdy k tomu došlo nebo kdo byl zastoupen náhradníkem. Ale vůbec si netroufnu říct, jestli to byla oprávněná výměna nebo ne. Jestli byla pravda, když někdo řekl, že je mu špatně. Takže tady se s tím snažíme nějak vyrovnat.

V dopise, ve kterém jsem se na vás obrátil, jsem naznačil časovou osu. To znamená, že přibližně za 14 dní bude hotové vyhodnocení a i s paní doktorkou Janderovou jsem projednal, že by její výbor a výbor zdejší projednaly konkrétně tuto zprávu a přijaly doporučení patrně v průběhu listopadu tak, aby 30. 11. mohlo být na jednání ZHMP. Samozřejmě je to na politické vůli.

V jakém rozsahu se chceme pustit do úprav té strategie: ty obecné části jsou velmi dobré, u konkrétních úkolů jsme schopni poskytnout informace o jejich plnění. A její změna je jenom na Radě a Zastupitelstvu.

Rozprava:

Adam Zábranský: Předně mě mrzí, že se problémy, o kterých tu mluvíte, nevyřešily s řediteli odborů. Myslel jsem, že s nimi před tím schválením byly nějaké schůzky, že jste se bavili o konkrétních termínech, úkolech, nebo třeba i o tom, jestli to vůbec dává smysl. Myslel jsem, že se to nějak vyřešilo v tom procesu projednávání, a když už to Zastupitelstvo schválilo, tak se podle toho nějak pojede. Každopádně když tu byl minule zástupce odboru informatiky, tak jsem se ho ptal na to, v jakém stavu jsou úkoly, které podle té strategie už před půl rokem měly být implementované, ať už je to třeba pravidelné zveřejňování nájemních smluv, faktur, vylití naší centrální evidence smluv do open dat atd. Podle mě velmi zásadní úkoly. Zaujalo mě, že mi řekl, že se připravuje nějaký projekt na datové úložiště, kde by ta data měly být, a pak by se nějakým způsobem dávala do těch open dat. Přišlo mi, že ale vlastně vůbec nepracuje s tou protikorupční strategií. Nám se podařilo za pár minut – možná to trvalo hodinu – vyexportovat všechny faktury za posledních asi osm let a potom jsme je všechny zveřejnili. Takže to není nic složitějšího a nechápu, proč se podle toho třeba odbor informatiky neřídí. A je hezké, že tu vzniká nějaký nový projekt, který to bude řešit systémově, ale to podle mě nebrání tomu, aby se úkoly, které tam jsou, řešily podle toho, jak to je schválené.

Richard Mařík: Členem pracovní skupiny pro naplňování protikorupční strategie je pan inženýr Čech z informatiky, a když to řeknu na plnou pusu, jsem si dlouhodobě vědom toho, že právě na tomto úseku jsou významné nedostatky. Na ředitele informatiky se písemně, s požadavkem na urychlené řešení těchto úkolů, obrátila i ředitelka MHMP. Z té komise šel vyloženě podnět, že tady už naše pravomoci končí a že je potřeba, aby do toho paní ředitelka zasáhla. To vyhodnocení máme od odboru informatiky dostat začátkem příštího týdne, takže si teď dopředu netroufnu říct, co bude považovat za splněné a co za nesplnitelné. My víme, že je zcela zásadní problém dát ty faktury, které jste vy zmínil, nějakým způsobem dohromady. Vy jste měli přání, aby to od počátku, kdy se někdo obrátí dopisem se žádostí o informace, bylo evidované do konce. Ale myslím si, že to je opravdu o budoucnosti. Ale nechci předjímat, s jakým plněním přijde za svůj úsek informatika.

Eva Vorlíčková: Mám jen pár věcí. Za prvé tady minule nebyl pan ředitel, ale jeho zástupce, protože pan ředitel tento výbor opakovaně a dlouhodobě naprosto ignoruje. Za druhé, vyžádala jsem si některé platby, které z informatiky odešly různým subjektům. Pravděpodobně tam dochází k tomu, že jsou některé faktury podepisovány, některé nejsou. Čím se to řídí, nevím. Je v tom neuvěřitelný bordel. A já dlouhodobě říkám, že to fakt není možné, protože samozřejmě to, co se tam děje, víme všichni, ví to půl Prahy. Že se tam utrácí peníze za nesmysly, taky všichni víme, a to samozřejmě vede ke korupčnímu jednání, které tu už nebylo, ale obávám se, že už dnes jsme v tom samém modu. Viz např. schválená zakázka na tiskárny za 91 mil. Ale to už nebude vaše řešení. Myslím, že je o to už zájem jinde.

Michaela Skalická: My jsme nad těmi tiskárnami taky nejdříve přemýšleli, ale přeci jenom je v tom zahrnutý veškerý servis, tzn. barvy, papíry...

Eva Vorlíčková: Samozřejmě, to chápu. Ale když se předkládá taková zakázka, nepřipadalo by vám normální, aby u zakázky za 90 milionů byla ekonomická rozvaha, kolik dnes platí HMP za cartridge, papíry, jak říkáte. Je to úplně normální ekonomická rozvaha, která v tomto materiálu nebyla a myslím si, že je to opravdu velmi špatné.

Monika Hášová: Chtěla bych navázat na kolegyni Vorlíčkovou a docela bych byla ráda a navrhuji usnesení, že bychom chtěli, aby byl na příště pozván pan ředitel Fialka.

Ondřej Mirovský: Na začátku jsem říkal, že tu pan ředitel Fialka bude příště.

Monika Hášová: Já vím, ale to tu už bylo mockrát.

Ondřej Mirovský: Klidně si odhlasujme žádost výboru, že si přejeme, aby tu byl pan ředitel Fialka. Mně to pomůže, protože jsem mu už poslal dopis, aby sem chodil.

Monika Hášová: Já to chápu. Ale vždyť je to výbor, který to má v gesci.

Eva Vorlíčková: Já si myslím, že to přesně odpovídá rozpadu Magistrátu, jak teď funguje. Že to je totální rozpad, protože nebývalo vůbec zvykem, že by se nedostavil ředitel příslušného odboru na výbor. Tak se podívejte, jak to bývávalo! A nezlobte se, ale ani za Béma to takhle nebylo. Z mých úst je to strašné říkat, ale je to tak.

Adam Zábranský: Já jen na pana ředitele Maříka. Chápu, že třeba jeden z požadavků v té protikorupční strategii je, aby šlo lehce proklikávat k nějaké veřejné zakázce, která byla před tím a potom, ke smlouvě a jednotlivým fakturám, aby pak mohl být jednoduchý a přehledný rozklikávací rozpočet. To je zrovna takový složitější systém, takže chápu, že to třeba bude trvat trochu déle. Co ale nechápu je, proč před tím, než se ta protikorupční strategie schvalovala, při tom projednávání ředitel odboru neřekl: tady bude potřeba vysoutěžít několik zakázek, a proto to nezvládneme udělat za dva měsíce. Místo toho se to schválilo. Jak jsem říkal, je tam několik jiných věcí, které není tak složité udělat, protože ta data v těch systémech jsou a jsem si docela jistý, že jdou exportovat. A jestli nejdou exportovat, tak je to ještě horší, než jsem si myslel.

Richard Mařík: Vy se v té technické stránce ani vyznáte líp než já. To jsem nemyslel jako rýpnutí, to si myslím opravdu. Ale já jsem v podstatě ujišťován, že všechna data jsou veřejně k dispozici. Absolutní většina dat, i když se veřejně dohledávají.

Adam Zábranský: Nejsou všechny, třeba ty faktury ne. Ale souhlasím, že třeba ty smlouvy jde vyhledat, ale je to tak složité, že s tím nejde pracovat třeba strojově, což je sám o sobě problém.

Jakub Michálek: Ty smlouvy vypovídají o právních vztazích, ale ne o faktickém plnění. Ta skutečná data jsou přesuny peněz. A pokud já vím, tak se tato data nezveřejňují. Můžeme mít smlouvu na 200 milionů, ale plní se z ní třeba jenom milion a je to něco úplně jiného.

Ondřej Mirovský poté zformuloval usnesení na návrh Moniky Hášové.

Návrh usnesení:

Výbor pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP žádá osobní účast ředitele odboru INF, Ing. Roberta Fialky, na svém dalším jednání.

Hlasování: pro – 6 proti – 0 zdržel se – 0

Návrh byl přijat.

Jakub Michálek ještě otevřel téma gesce v této problematice. Ondřej Mirovský vyslovil své přesvědčení, že téma protikorupční strategie náleží výboru, který ho má v názvu, o čemž přesvědčil i předsedkyni kontrolního výboru, a rovněž členku tohoto výboru, JUDr. Jaroslavu Janderovou. Toto téma hodlá do budoucna do programu jednání zařazovat ob měsíc, přičemž se bude střídat s tématem informatiky.

Bod 4/ Problematika Uberu a dalších platforem pro sdílenou ekonomiku

I. Uber

Úvodní slovo: Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM

Nemáme tu ještě experta na tuto problematiku, kolegu Nachera, tak to s dovolením otevřu. Od minula se změnilo to, co jsme vám posílali v tiskové zprávě, včetně změn, které došly v legislativní úpravě a které vstoupily v platnost a účinnost, takže MHMP mohl začít jinou úroveň kontrol, včetně postihů. V tiskové zprávě máte přiložen i rozdíly v novele zákona o silniční dopravě, žlutě tam jsou vyznačeny věci, které je nově možno řešit. Pokuty pro fyzické osoby se zvýšily až na sto tisíc a pokud jsem dobře pochopil, tak je nově možno odebírat i řidičské průkazy.

HMP to paradoxně umožnilo být efektivnější nejenom v případě Uberu. To asi nebylo nejlepší, ale v současnosti jinou možnost nemáme, pokud na něj MD ČR, pohlíží jako na taxi, o čemž jsme se tady už bavili. Jiné možnosti nejsou a současně je poptávka, aby HMP v této věci konalo. Mezitím jste se možná z médií dozvěděli, že MD ČR chystá úpravu legislativy v tom smyslu, že by tradiční taxametr mohl být nahrazen mobilní aplikací. Můj osobní postoj je ten, že je to cesta správným směrem a že není možné donekonečna bojovat proti aplikacím, které mohou být podle mého názoru do určité míry i přesnější. Geolokalizaci skutečně vidíte, kdežto u taxametru se vždycky vymýšlelo, jak ho nějakým způsobem upravit a ošetřit tak, aby ta částka byla nakonec jiná.

Takže se dostáváme do malinko jiné pozice, kdy MHMP dokáže být efektivnější a bude moct dělat bububu na firmu Uber a současně bude ta firma na celostátní úrovni cítit naději, že se to v nějakém novém složení PSP ČR posune do roviny, kdy jednou možná dojde k legalizaci toho, že taxametrem bude aplikace a oni se nebudou muset stydět dát si na dveře nějakou samolepku s tím, že tento řidič jezdí pod touto firmou dispečinku.

Studoval jsem rozdílnosti, co musí běžný taxikář podstoupit a co musí podstoupit běžný řidič Uberu. A ten vlastně nemusí podstupovat vůbec nic. Jsou tam diametrálně odlišné úrovně pojistek – řidič Uberu jezdí s povinným ručením, kdežto taxislužba musí kromě toho mít drahé taxometry, které musí mít dokonce v brzké době napojené na EET. Pokud jsem to dobře pochopil, tak to pojištění je tam několikanásobně vyšší, než u běžných aut.

Nevím, jestli jsem říkal na minulém výboru, že jsem Uberem také občas jel, abych za Magistrát testoval, jak to vlastně funguje, a musím konstatovat, že v poslední době došlo k výraznému zhoršení kvality služeb. Oni dokonce úplně zrušili limit stáří vozidel, který byl dřív deset let. Vyptal jsem se řidiče, jak to je, a prý jen stačí prokázat, že je to auto jakž takž v nějakém stavu. Zhoršila se i jazyková průprava řidičů v českém jazyce, když hovořím velmi jemně. Moje poslední tři jízdy byly s řidičem, který vůbec nemluví česky.

Takže to jsou kontexty sdílené ekonomiky, se kterými vlastně nejde bojovat, protože ve finále se ta sdílená ekonomika bude nějakým způsobem promítat do legislativy. Ale teď se dostáváme do úplně bizarního období a jsem zvědav, jak se to dál bude vyvíjet. Kolega Nacher by řekl to, co jsem řekl na začátku. Město teď bude muset nastupovat na novou úroveň kontrol. Po tom je objektivní poptávka, takže to dělat musíme. I s ohledem na to, že i z mého subjektivního pohledu došlo ke zhoršení služeb. A současně ale musíme velmi dobře sledovat diskuzi na budoucí parlamentní úrovni a možná akcelarovat úpravu té legislativy, aby se to co nejdříve dalo do nějaké – nechci říkat estonské – roviny. Ale aspoň k něčemu, co nás k tomu trochu přiblíží.

Je nějaká aktualizace z vašeho pohledu? Pro vás se to od minula hodně změnilo. Poprosím, jestli to můžete okomentovat. Jestli jsem nemluvil úplně z cesty.

Ing. Jiří Bureš, vedoucí odd. taxislužby MHMP

Z cesty jste určitě nemluvil. Je to nakonec popsáno v tom materiálu. Výraznou změnou je, že za určitých podmínek můžeme my i městská policie ukládat kauce. Neznamená to, že je můžeme uložit vždycky, když dojde k porušení zákona. Jsou tam striktní podmínky, že kauce může být uložena pouze v případě, kdy by se účastník vyhýbal řízení nebo kdy by vymáhání pokuty bylo finančně nákladné. A to jsou věci, které se dají velice těžko dopředu prokazovat.

Takže jsme po tom nabytí účinnosti 4. října začali intenzivně kontrolovat. Z hlavy můžu říct, že jsme uložili tři kauce, všechny tři v případě řidičů používajících mobilní aplikaci Uber. Jedna kauce byla ve výši 100 tis., protože to bylo velmi slušné auto. Do druhého dne byla stotisícová kauce zaplacená a jen potvrzuje naše podezření, že ty uložené pokuty a kauce za ně platí Uber. Především jsme uložili dvě kauce, a protože to byla v podstatě bezcenná auta, tak nemá cenu jim dávat sto tisíc, což je horní hranice, protože v tom případě by to nikdo nezaplátil a radši by to auto, které má hodnotu deset tisíc, nechal stát na ulici. Takže tam postupujeme tak, že vzhledem k technickému stavu a předpokládané hodnotě vozidla určujeme kauci. Tak jsme dali dvacet a třicet tisíc. Za chvíli přijelo pět zahraničně mluvících kamarádů, vysázeli dvacet a třicet tisíc a kauce byly zaplacené.

Současně jsme zadrželi asi tři průkazy a je zajímavé, že řidičům Uberu. Obecně se říká, že řidiči Uberu těmito doklady nedisponují, jenom řidiči Uberu Black. Tam ten problém není – mají všechny doklady, které mít mají, akorát je Uber nesmyslně nutí sundat střešní svítlnu a odmontovat taxametr, když jedou přes jejich aplikaci. A když to udělají, tak mají smůlu, protože je to důvod, abychom jim ten průkaz vzali. My jim ho pouze zadržíme a ten proces jeho odebrání je nesmírně dlouhý a složitý. Pro vaši představu, včera jsme to byli řešit na ministerstvu a tam kroutili hlavou, co v tom zákoně zůstalo. Náš kontrolor zadržel průkaz na ulici a vydá potvrzení o zadržení průkazu. Potom my – místo toho, abychom vedli řízení o porušení zákona – musíme vést řízení o zadržení průkazu, kde v podstatě potvrdíme, že byl zadržen kvůli správnému podezření. Pak jde ten přestupek na městskou část, ta musí rozhodnout, že k němu skutečně došlo, a až v tom momentě to rozhodnutí městské části o přestupku nabyde právní moci. Pak se to vrátí k nám a my zahájíme řízení o odebrání průkazu. Takže řádově dva roky. Ale je pravda, že když ten průkaz nemá, tak nesmí jezdit. Ale kdyby to náhodou bylo vráceno, zastaveno, tím pádem soudem řečeno, že to bylo neoprávněné, mohla by tam hrozit žádost o ušlý zisk atd.

Takže nám zákon možnosti dává, ale je to hrozně složitě. Nicméně kontroly intenzivně provádíme. Včera byla jedna větší, minulý týden taky. Tam dokonce byli účastní tři zástupci médií, kteří projevíli zájem jet jako figuranti s našimi figuranty. Včera bylo něco podobného, takže jsme jeli osm jízd Uberem a čtyři jízdy s klasickou taxislužbou. V případě těch čtyřech jízd – byť jsme jeli z problémových míst, jako je hlavní nádraží, Pařížská ulice a Staroměstské náměstí – bylo všechno v pořádku. A samozřejmě ve všech osmi případech Uberu porušení zákona o silniční dopravě, takže s nimi bylo zahájeno správní řízení.

Takže se kontroly opravdu zintenzivnily, ale bohužel podle toho, co se děje na ulicích, tyto naše kroky rozjitřenou část taxikářů neuklidní. Ty taxikáře musí naštvat informace, která se objevila v médiích o tom, co připravuje Ministerstvo dopravy spolu s Ministerstvem průmyslu a obchodu - zjednodušeně řečeno že připravují novelu zákona za účelem legalizace Uberu. Vykládáme jim, že z pohledu zákona Uber není dopravcem, ale pouhým zprostředkovatelem, kterého se zákony netýkají. My stíháme jenom

ty řidiče. A taxikáři bojují za to, aby se s Uberem něco dělalo, dokonce dali paní primátorce ultimátum. Přitom víme, že s Uberem nemůže udělat nic. Můžu vám říct, že využila všechny možnosti. S paní ředitelkou Novakovou jsme připravovali tři nebo pět dopisů na ministra průmyslu a obchodu, já osobně dva dopisy na ministra dopravy, a dokonce dva dopisy na premiéra, kde paní primátorka žádala o schůzku. A on to odbyl s tím, že je to věcí příslušných ministerstev, takže jsme na to okamžitě napsali druhý dopis, že jsme si toho vědomi, že s tím primátorka souhlasí, ale že jsme to psali v době, kdy vedle toho, že byl premiérem, vedl současně ministerstvo průmyslu a obchodu.

Takže se stávkující nějakým způsobem utěšovali, že bude jednání na Úřadu Vlády, které se skutečně uskutečnilo minulý čtvrtek, a kde byla paní primátorka, pan náměstek Dolínek, pan Nacher a byl jsem tam i já. Ale jediný závěr z toho asi dvouapůlhodinového jednání byl, že se ministerstvu průmyslu a obchodu líbí ta estonská varianta. Následně probíhalo v pátek minulý týden jednání pracovní skupiny Ministerstva dopravy, kde v podstatě v podobném složení zástupci ministerstev jednájí o návrhu, který MD rozeslalo jako společný materiál s MPO, ve kterém skutečně jde jen o legalizaci Uberu, když to řeknu jednoduše. Pan náměstek Kameník jasně řekl, že žádné digitální platformy neexistují, že je to taxislužba a jako s taxislužbou je s tím potřeba nakládat. Ale je potřeba umožnit nahrazení taxametru digitálními aplikacemi. Můžu říct, že z toho jednání v podstatě žádný závěr nebyl, a proto ti, co tam byli, dostali za úkol připravit k tomu návrhu písemné stanovisko. Takže jsme napsali za paní primátorku dopis, kde bude vyjádřeno stanovisko HMP.

Všichni účastníci dostali návrh na úpravu legislativy. Já jsem viděl největší problém v tom, že zástupce Liftaga, podle kterého je tahle legislativní úprava řešení důsledku, nikoli řešení toho, proč k těm důsledkům došlo, navrhoval, aby se v první řadě řešilo postavení společnosti Uber, společnosti Airbnb apod. A až se tyto společnosti někam zařadí, tak se pak samozřejmě může řešit dopad jejich postavení a povinností do jednotlivých příslušných zákonů. Kvůli tomu se tam rozeběhla bouřlivá a dlouhá diskuze, kterou nakonec utnul pan náměstek Kameník z MPO, který řekl, že na stole máme jiný návrh a ať se touto debatou nezdržuje debata k němu.

Takže pak se ujal slova pan náměstek Němec z MD a začaly se projednávat jednotlivé body návrhu, i když se z nich samozřejmě odskakovalo. Ale jeho podstata je skutečně v tom, umožnit mobilní aplikace. Může to být jakákoli aplikace nebo ta aplikace bude muset být registrovaná? Bude muset být povolení od nějakého úřadu, že je tady možné aplikaci provozovat, aby byla i možnost jejího zákazu? Proti tomu vystupovalo MPO, že to takhle nejde apod. Všichni se shodli, že by ti řidiči a provozovatelé měli splňovat zákonné podmínky pro taxislužbu.

Rozprava:

Ondřej Mirovský: Moc děkuji, že jsme se mohli dozvědět, jak probíhala velmi důležitá schůzka. Já bych jenom byl rád, aby se v médiích nepoužívalo slovní spojení, že tady chce někdo legalizovat Uber. Ale jde o to, posunout dokazování ujetých počtů kilometrů v taxislužbě k jinému způsobu, než je taxametr, který je padesát nebo šedesát let starý.

Monika Hášová: Chtěla bych k tomu říct dvě věci. První věc jste tady nastínil, a to je to pojištění. Protože se přiznám, že z praxe znám příklad, kdy jsem zastupovala rodinu, jejíhož člena taxikář při své jízdě zabil. A je strašně důležité, aby ten provozovatel měl dobré pojištění. Myslím, že je na každém, aby si vybral buď legální taxislužbu nebo Uber, protože u toho Uberu samozřejmě neví, jaké budou následky dopravní nehody. Oni opravdu mají základní povinné ručení, zatímco taxikáři, kteří jezdí pod nějakými firmami,

musí mít třeba od 10 milionů nahoru. Pode trestního zákona jsou pak třeba v případě následků smrti obrovské sazby, které jinak pozůstalí nedostanou. Myslím si, že na tohle bychom se měli nejenom my, ale i stát v případě provozování taxislužby zaměřit. A druhá věc je, že by měl každý klient dostat nějaké vyúčtování a vědět odkud kam jede. A pak je samozřejmě otázka, jestli to budou lidé, kteří budou mít aplikaci a chytrý telefon nebo to budou lidé z ulice. To je z mého pohledu důležité.

Ondřej Mirovský: Vyúčtování od Uberu chodí.

Jiří Bureš: Člověk z ulice, který nemá mobilní aplikaci, si to neobjedná, to je základní předpoklad. Jestli má aplikaci v mobilu, má i email a na něj tu fakturu dostane a může si ji vytisknout.

Jakub Michálek: Chci navázat na to, že jsme to tady, myslím, už probírali a že jsme kdysi my dva dostali nějaký úkol. Na jeho základě jsme se bavili s paní primátorkou právě o tom, jak by ta regulace měla vypadat.

Ondřej Mirovský: Na základě toho paní primátorka sestavila pracovní skupinu.

Jakub Michálek: To jen abych informoval ostatní členy výboru, tak jsme se takhle sešli, řekli jsme si, že se podíváme na estonskou legislativu, jak tam ten model funguje, sekretariát paní primátorky to dokonce vyžádal od estonské ambasády, dostali jsme nějaké zákony, ale potom se už úřadu nepovedlo zpracovat to do nějaké pochopitelné podoby, aby se to dalo porovnat třeba s českou legislativou a vymyslet, co by se dalo navrhnout apod. Takže tam to bohužel usnulo, ale nicméně to vypadá, že se ta aktivita přenesla na úroveň ministerstva, což je dobře, protože to, co se publikuje, je podle mě cesta správným směrem. Před tři čtvrtě rokem jsme přišli s tezemi, že mají být odstupňované povinnosti pro podnikatele, taxikáře, kteří zprostředkovávají přepravu za peníze, specifické povinnosti pro ty taxikáře, kteří chytají lidi na ulici – ti by měli mít tu svítilnu... Nebo jak by se měly upravit taxametry. Je správné, co říkala paní kolegyně Hášová: že by mělo být nějaké pojištění u všech těch podnikatelů, protože to je věc, která je specifická nikoli pro odchyťování na ulici, ale pro poskytování přepravy. A tyhle povinnosti je třeba projít jednu po druhé – to je ta expertní práce, ke které by mělo dojít. Co se týče té kvalifikace, chtěl jsem se ještě pana vedoucího zeptat na současnou soudní praxi posuzování Uberu. Zaznamenal jsem, že tam byl jeden rozsudek Krajského soudu v Praze, který řekl, že Uber spadá pod sdílenou přepravu a že na něj není možné bez dalšího uplatnit všechna pravidla pro taxislužbu, která jsou upravena v příslušném zákoně o silniční přepravě. Je ještě nějaký jiný judikát nebo se MHMP stále drží názoru MD, na základě kterého potom ukládá ty pokuty, za které ho samozřejmě potom ti, kteří je dostanou, můžou žalovat u správního soudu? Jsou ještě nějaké žaloby, které evidujeme vůči rozhodnutí MHMP jako druhoinstančního orgánu? Protože když to prohrajeme, budeme tu škodu samozřejmě muset platit a my ji podle zákona č. 82/1998 Sb. máme potom právo to vymáhat po MD ČR, protože jsme se řídili jeho právním názorem. Byl bych rád, kdyby nás stát neošidil, když postupujeme podle jeho pokynů a vynucujeme to takto. Aby nám to nahradil, když dojde k tomu, že ty soudní spory prohrajeme.

Myslím si, že ten směr, který je teď nastavený, je dobrý. Důležité je, abychom my, jako HMP, přednesli vyjádření ve smyslu, že chceme aktualizaci platné legislativy tak, aby odpovídala technologickým trendům. Je celkem jasné, že když byly vynalezené automobily, tak už nebylo možné trvat na tom, aby měl každý automobil a sobě váček na koňský trus, které byly běžné u kočárů a povozů. Technologická úroveň se zkrátka změnila. Tohle je ten směr, kterým bychom měli jít, a chtěl bych poprosit, abychom to v rámci vyjádření HMP, které bude posílat paní primátorka, aspoň dostali na vědomí. Velmi mě totiž zajímá, jakým směrem to vyjádření půjde, a byl bych velmi nešťastný, kdybychom se zastávali požadavku

taxikářů, aby byly všechny digitální platformy zakázané, protože si myslím, že by to bylo v neprospěch občanů HMP. Myslím si, že bychom měli prosadit, aby se legislativa aktualizovala jasně tak, aby odpovídala technologickým trendům.

Jiří Bureš: V této chvíli existuje skutečně jen jediný rozsudek městského soudu, o kterém jste tady mluvil. I když ty důvody tam byly trošku jiné. Proti tomu jsme podali kasační stížnost, je to rok. Nejvyšší správní soud bohužel zatím nereagoval. Je zajímavé, že mi sousední odbor říkal, že za tu dobu už tři žaloby v jiných kauzách stačil vyřešit, ale naši ne. Je otázka, jestli náhodou nečeká na ten definitivní rozsudek u Evropského soudního dvora, podle kterého by se měli všichni řídit a zapracovat ho do svých legislativ. Ano, u soudu máme ještě asi dvě naše druhoinstanční rozhodnutí. To je taky delší dobu a taky na to soud nereaguje, neřeší to. A jenom pro vaši informaci: když děláme kontroly, musíme samozřejmě řešit i kontrolní zjištění, a tady bych řekl, že jde MD s kůží na trh, protože podle nejnovější informace má jako druhoinstanční orgán v současné době osmnáct rozhodnutí, kterými potvrdil naše rozhodnutí u soudu, kde byly podány žaloby – je to zhruba v objemu necelých 1 200 000 Kč. A samozřejmě taky čeká alespoň na jeden trochu jiný rozsudek. Ale i z toho pátečního jednání vychází, že se nemění nic na tom stanovisku, které nám tentokrát potvrdil pan náměstek Kameník z MPO ČR, totiž že se jedná o taxislužbu, která je zákonem dostatečně ošetřena a je na kontrolních orgánech, aby činily svoji zákonnou povinnost. Takže my činíme, možná i díky tomu, že byl legalizován zákon o přestupcích, a v souvislosti s tou novelou musel být novelizován statut HMP. Taky se tady mluví o nějakých čtyřech měsících, kdy tyto přestupky městské části neřeší. Zaplaťpánbůh my, jako druhoinstanční orgán, nemusíme řešit odvoláčky. A dnes se řeší právě přestupky právnických a fyzických podnikajících osob, kdy je odvolacím orgánem MD ČR.

Radomír Nepil: Omlouvám se, že jsem tu nebyl od začátku. Říkal tu někdo nějakou konkrétní představu té regulace nebo té implementace legislativy?

Jakub Michálek: Řešilo se to na červnovém výboru, kde jsme předložili konkrétní návrh. Bylo to, myslím, pět různých bodů. Můžu to stručně zrekapitulovat. Mělo by se oddělit co je vůbec přivýdělkem, tedy kdo je tou skupinou lidí, kteří to používají ve svém volném čase. Tam by bylo třeba určit od kolika peněz je to podnikání, aby byl podnikatel už ten, kdo si za rok vydělá víc než třicet tisíc korun - což je podle zákona o daních z příjmu ostatní příjem - a uplatnily se na něj profesionální standardy tak, jak tady říkala kolegyně Hášová a další zastupitelé. Bylo tam, že se ta regulace má dělat návaznosti na to, jestli jsou služby nabízené všem lidem na ulici. Pak má smysl, aby tam byl majáček a aby tam třeba byl taxametr, pokud nemají nějakou digitální platformu. A aby bylo možné ekvivalentně použít třeba nějakou aplikaci, která je synchronizovaná jak na straně poskytovatele, tak na straně zákazníka. Byla tam zmíněná otázka zdanění příjmů. Jednak je to na straně toho, kdo tu platformu používá - tam by možná bylo vhodné uvažovat o tom, že by měl stát přístup k jeho datům, aby mohl ověřit, že jsou řádně odváděné daně na straně osob, které mají povinnost daně platit. Tímto způsobem už to funguje v některých státech USA, kde mají s Uberem speciální dohodu. A ještě také danění na straně Uberu samotného. Ale řekl bych, že to je širší otázka, protože se tady setkáváme s tím, že ty korporace vytvářejí schémata, že poskytují služby na území ČR, ale daní je jako zisk v jiných státech. V zásadě je to technologický trend, který by měl být legální - stejně, jako současné dispečinky, které mají možnost přivolat si taxík pomocí digitální aplikace - a mělo by se říct, které ty požadavky jsou legitimní, například aby ten člověk měl živnostenské oprávnění, pokud to dělá v tom podnikatelském rozsahu nad 30 tis. Kč. Má mít nějaké to pojištění, ale ty věci, které jsou specifické pro odchyťávání taxiků na ulici, jako je majáček nebo taxametr, by opravdu měly být jen specifické případy. To bylo to gró návrhu, který jsme tu představili v červnu. Od té chvíle jsme ho odkázali paní primátorce. On to nebyl návrh zákona, byly to teze, podle kterých by HMP mělo

zpracovat návrh zákona. Protože už tehdy jsem upozornil, že Vláda nestihne připravit návrh zákona do voleb, takže předpokládám, že se tím bude muset zabývat nová Vláda, která bude muset vycházet z materiálů, ke kterým už spěje komise, která to má na starosti.

Radomír Nepil: Ta vymahatelnost a kontrolovatelnost je závislá na tom, že ten poskytovatel je ochoten poskytovat ta data, o která může požádat kdokoli. To je na tom docela závislé.

Jakub Michálek: Myslím si, že by to bylo brutální zjednodušení i pro lidi tady na odboru, kteří by to měli kontrolovat. Takže by měli jasný seznam: tenhle člověk to dělá jako přivýdělek, tenhle to dělá jako podnikání. Mohli by si vyjet jeho jízdy, zkontrolovat si to v primárních datech.

Radomír Nepil: My budeme závislí na validitě těch informací od Uberu.

Monika Hášová: Já jen doplním, že by se ta data musela ověřovat, protože každý samozřejmě řekne, že to má do třiceti tisíc a bude to obcházet. Takže by tam musela být jasná kontrola, jinak jsme zase a budě nula. Musí se jasně stanovit, že bude někde evidence a bude se to kontrolovat. Bez toho to nemá smysl.

Ondřej Mirovský: Rád bych to nějak nasměroval k závěru. Nevím, jestli máme nějaký požadavek, abychom byli informováni nebo abychom byli součástí formulace těch tezí za Prahu. Paní ředitelko, máte nějakou informaci o tom, kdy se bude odesílat stanovisko pro MD ČR?

Kristýna Bučková: Samozřejmě vás s tím můžeme seznámit, není problém. My se stanovisky seznamujeme.

Ondřej Mirovský: Výborně. Abychom měli šanci se na to podívat a případně vložit něco z těch tezí, o kterých jsme se bavili na té schůzce před prázdninami.

Kristýna Bučková: Určitě.

Michaela Skalická: Padla tady obava, aby to stanovisko nebylo takové, že chceme zakázat platformy nebo možnost využívat aplikace. Toho bych se určitě nebála.

Kristýna Bučková: Budeme to hlídat, Míšo, jo?

Ondřej Mirovský: Děkuji za ujištění, že jdeme směrem k moderní ekonomice.

Jakub Michálek: Já bych poprosil, aby naše stanovisko bylo zohledněné při formulaci HMP, které má na starosti paní primátorka, což vlastně už uložil výbor na červnovém zasedání. Myslím si, že další naše pomoc tady už není potřeba.

Ondřej Mirovský: Myslím, že ani není potřeba dělat nějaké formální usnesení, že něco žádáme. Dnes jsme to tady znova slyšeli, tak myslím, že tato věc proběhne hladce.

II. Airbnb

Předseda výboru Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM poté uvedl druhou část tohoto bodu programu a o úvodní slovo poprosil JUDr. Evu Novakovou, která má na starosti pracovní skupinu k této problematice.

Úvodní slovo: JUDr. Eva Novaková, ředitelka ZIO MHMP

Do pracovní skupiny se zapojují odbory cestovního ruchu, daní poplatků a cen a náš odbor. Zároveň probíhají jednání za účasti odboru komunikace paní Skalické. Z jednání z doby před prázdninami byly tyto závěry: informační kampaň, která je v současné době připravená a v nejbližších dnech by měla být zveřejněna na portále HMP; společné kontroly, což bylo trošičku složitější, protože MHMP není oprávněn k provádění živnostenských kontrol. Řešili jsme to s živnostenskými odbory řady městských částí, kontroly byly provedeny. Možná trochu překvapivé bylo to, že v rámci těchto a dalších kontrol bylo zjištěno, že ve většině případů ti ubytovatelé živnostenské oprávnění měli. Pokud tam bylo nějaké porušení povinností, tak to bylo spíše o tom, že to místo, ve kterém je ta činnost provozována, neoznámili jako provozovnu, což podle živnostenského zákona mají.

Další skupina problémů byla v otázce řešení místních poplatků. Tam bylo zkonstatováno, že je možné upravit stávající vyhlášku o poplatku rekreačním a lázeňským tak, aby bylo jednoznačně patrné, že se vztahuje na provozovatele krátkodobého rekreačního ubytování, protože jak jednou používají termín ubytovací zařízení, má být naprosto jasné, že by podle této vyhlášky měli místní poplatek platit i ti, kteří ubytovávají mimo ubytovací zařízení. Zároveň bylo doporučeno novelizovat zákon o místních poplatcích. MMR ČR ve spolupráci s MF ČR připravuje úpravu místního poplatku tak, aby se spojily poplatky lázeňský a rekreační s poplatkem z ubytovací kapacity a odváděl by se pouze jeden, který by samozřejmě měli odvádět všichni ubytovatelé.

Další otázky potom byly ohledně možné úpravy dalších předpisů a zmocnění města. Je připravována diskuze o tom, že by město či obce byly zmocněny k úpravě krátkodobého ubytování tak, aby mohly vymezit omezující dobu, počet ubytovaných či ho omezit v určité lokalitě. A protože jsem se do toho jako živnostenský odbor trochu zapojili z hlediska živnostenského podnikání, připravujeme návrh na úpravu obsahu živnosti volné. Obor ubytovací služby by byl vymezen tak, aby bylo naprosto jasné, že to platí jak pro ubytovací zařízení, tak pro ubytovatele mimo ubytovací zařízení, a zároveň pro ubytování zprostředkované pomocí platforem. A navrhuje rozdělit živnost hostinskou, která je v současné době definovaná tak, že na jejím základě je možné provozovat hospodu, ale zároveň ubytovávat.

V současné době se nejsme vůbec schopni dopracovat k tomu, že by se nám potkala evidence živnostníků s evidencí místních poplatků, abychom zjistili, zda ubytovatelé ten poplatek uvádí, protože řada hotelů má pouze hostinskou činnost a ubytování žádné. Takže tam chceme jít cestou rozdělení a to asi úplně nejzásadnější, co tady o Uberu zaznělo, je, že se nedomníváme, že by město mělo být ten, kdo definuje, co spadá pod přivýdělek nebo sdílenou ekonomiku. Vycházíme z názoru, že je to opravdu věcí státu, pokud hodlá umožnit přivýdělky či nějakou činnost neprofesionálů či nepodnikání. Takže tato úprava by měla být z jeho pozice. Pokud jsou tam potom nějaké další podmínky, jako takové ty podmínky výkonu konkrétní činnosti v rámci přivýdělku, tak tam už je možné na nějakou obecnou představu navázat a ty podmínky vymezit. Z hlediska ubytování se nám tam možná rýsuje taková užší skupina nepodnikatelů, kteří by byli vlastníci a zároveň by v tom svém bytě, popř. rodinném domku bydleli. Pak ať si ubytovávají v rámci sdílené ekonomiky. Ale tato skupina je úplně jiná skupina, než ta, jakou v současné době vykazuje Airbnb.

Takže co se týče ubytování, je situace asi trochu složitější než v oblasti podnikání v dopravě, protože vlastně neexistuje žádný předpis, který by se problematikou ubytování komplexně zabýval. My jsme uvažovali dát zmocnění pro obce do zákona o podnikání v cestovním ruchu, protože se nám zdá, že takové krátkodobé ubytování, o kterém jsem tu mluvila a které se spojuje se sdílenou ekonomikou, je především rekreační turistické ubytování. Nejde o pronájem. Takže uvažujeme zahrnout ho do zákona o

podnikání v cestovním ruchu, aby obce byly zmocněny. Je to k diskuzi, není vyloučen ani zákon o Praze, resp. zákon o obcích, případně jiné předpisy.

Zajímavé je, že prakticky jediné podmínky pro ubytování cizinců jsou zakotveny v zákoně o pobytu cizinců, kdy tento zákon kromě toho, že upravuje evidenční povinnosti, povinnost vést knihu a platí samozřejmě ve vztahu k ubytovatelům cizinců již v současné době, tak vymezuje i to, že ubytování pro jednoho cizince musí být 8 m², pro dva asi 11,5 m² a v jiném předpise nic takového není a pro tuzemské asi nic takového neplatí.

Materiál, který prošel jednáním pracovní skupiny, by měl být co nejdříve během října připraven na jednání RHMP, kam by měl být předložen. A zároveň chystáme jednotlivé body o možnosti regulace sdíleného ubytování.

Vychrlila jsem na vás asi trochu neuspořádané informace, ale opravdu vycházíme z toho, že pokud má být upravena možnost přivýdělků nebo v uvozovkách neprofesionálního podnikání, tak že by si tu základní obecnou úpravu opravdu měl říct stát. A pak je samozřejmě možné navázat podmínky pro výkon konkrétních činností.

Rozprava:

Monika Hášová: Za náš výbor bych chtěla poprosit, jestli byste nám to, o čem jste tu hovořila, příp. nějaký návrh do Rady, mohla rozeslat.

Eva Novaková: V okamžiku, kdy to bude možné. Protože my jsme nad tím dneska opravdu seděli a dávali si dohromady materiály, které jsme postahovali... Ale ano. Předpokládám, že budou materiály dva. Jeden v takové té obecnější rovině, který by měl být předložený do Rady, a potom materiál o konkrétnějších bodech k řešení ubytování v současné době – to jsou ty věci, o kterých jsem mluvila v rozsahu náplně živnosti – a ubytování za předpokladu, že se stát dopracuje k tomu, že hodlá zavést přivýdělky.

Monika Hášová: Budeme vděční za každý materiál.

Adam Zábranský: Říkala jste něco o informační kampani, v čem spočívá?

Eva Novaková: Je to v zásadě informace pro ubytovatele o tom, jaké podmínky by v současné době měl ubytovatel splňovat. Pokud jeho činnost plní znaky živnosti, měl by mít živnostenské oprávnění a platit místní poplatek – je tam uvedeno jaký poplatek, jak živnostenské oprávnění získá, jsou tam i povinnosti, které má podle zákona o pobytu cizinců. A potom jsou tam informace pro ubytované, což je vlastně propojeno s informacemi pro ubytovávající a zároveň je tam určité varování, co je dobré si ještě zkontrolovat, aby se nedostali do nějakých problémů. Jestli to, v čem by chtěli bydlet, je pro to bydlení vůbec možné. Jestli to není nějaký nebytový prostor, který se pro bydlení nehodí. Počítám, že k té informační kampani má být ještě nějaké úvodní slovo paní primátorky, v tom by možná mohla poradit paní kolegyně Skalická. Ale i z hlediska nějakého vzhledu je to už připravené tak, aby to mohlo viset na portále stejně, jako to visí třeba ve vztahu k taxislužbě.

Ještě jsem zapomněla jednu věc. Samozřejmě probíhají jednání s Airbnb i dalšími zprostředkovateli. V těch bodech se uvažuje i o prolomení povinnosti informačních společností poskytovat informace. Zákon o informačních společnostech je ve vztahu k dodržování práva státu, kde je ta činnost vykonávána,

velmi volný. Mluví o tom, že jsou informační společnosti povinny dodržovat právní úpravu toho státu, ve kterém činnost vykonávají, pouze tehdy, kdy tady mají organizační složku nebo závod. Nemají-li, což nemá ani Uber ani Airbnb, tak pro ně tuzemská úprava neplatí. A my se samozřejmě chceme dopracovat i k nějaké jejich povinnosti, ale to znamená zasáhnout i do směrnice EU.

Jakub Michálek: Musím s tím trošku nesouhlasit. Myslím si, že stát může ukládat povinnosti a například trestní zákon má působnost stanovenou tak, že se to může vztahovat i na fyzické nebo právnické osoby v zahraničí, které jsou poskytovateli takové služby. Důležité je, že to má účinek na území ČR třeba z hlediska té územní působnosti. Ale to už je na nějakou právní debatu. Spíš jsem chtěl poděkovat paní ředitelce, protože si myslím, že je dobré, že navazuje spolupráci s experty, že si na to najali advokáty, kteří se podílejí na zpracování návrhů apod. Myslím si, že je to správný směr a že se to mělo udělat i u toho Uberu, protože mi přijde, že se na tom pak příprava některých návrhů zasekává. Že nemáme zpracovanou komparaci, jak to funguje v jiných státech a jiných městech. Takže to považuju za dobrý krok.

Ondřej Mirovský poděkoval Evě Novakové, zakončil téma Airbnb a vrátil diskuzi k tématu Uberu, protože se na jednání mezitím dostavil člen ZHMP Patrik Nacher, který měl mít k tomuto tématu úvodní slovo, ale opozdil se.

I. Uber

Ing. Patrik Nacher, člen ZHMP

Nevím, jestli jsem expert. Spíše jsem člověk, který se v tom pohyboval. Zítra mám schůzku s dalšími taxikáři – ať už s těmi, kteří jezdí sami, tak s těmi, kteří jezdí pod dispečinkem. Tento problém má několik rovin. První je, že tady proti sobě stojí dvě skupiny, z nichž je jedna extrémně nepopulární – to jsou tzv. klasičtí taxikáři. Ti mají v některých věcech pravdu, ale neumí ji vysvětlit a ta forma, kterou volí, je v zásadě nepřijatelná. Na druhé straně je tady aplikace, která je obecně přijímána, je populární, nicméně když se na to podíváte, tak už to dávno není ten původní Uber, který vznikl v San Franciscu a jeho původní vize, která by se dala nazvat sdílenou ekonomikou nebo spolujízdou.

Dneska je to tak, že ti řidiči ani nejezdí přímo pro Uber, ale pro tzv. flotily, což jsou s.r.o. To znamená, že když dostanou nějakou pokutu, tak to zabalí a vzniknou znova. O spolujízdě nebo sdílené ekonomice nemůže být ani slovo, což se samozřejmě moc nedá říkat navenek. Tam se můžete přihlásit a jezdit. Jako profesionál, ale bez všech papírů, licencí, které mají jiné osoby – my jim říkáme taxikáři – kteří vezou osobu z bodu A do bodu B. Tam se může přihlásit i člověk, který nemá auto, a přesto to může navenek působit jako, že je to přes moderní aplikaci, a je to tudíž sdílená ekonomika.

Na některých dispečincích jsem se byl podívat, jak to vypadá v praxi, a je to tak, že klasičtí taxikáři nebo dispečinky, které jsou nad nimi, už dneska frčí přes aplikace. Mají několik kontrolních mechanismů, aby zjistili, že taxikáři nedělají tzv. podkovy, tedy že neokrádají je ani toho klienta, který si pak tomu dispečinku stěžuje. Dokonce jsou dneska někteří tak daleko, že se tam dá platit bezkontaktní platební kartou. Člověk tam má svojí vlastní obrazovku, může si zvolit způsob platby atd.

Posouvá se to a teď tu bohužel trošičku žijeme v takovém stereotypu, že to je boj moderních technologií se starými taxikáři, ale ono to tak není. V čem mají ti taxikáři pravdu, že je ta služba o tom, že někoho vezu - permanentně soustavně vydělávám tím, že vozím nějaké osoby odněkud někam. Nepřivydělávám si. Jakým způsobem se k tomu dopracuji, je v zásadě jedno. Třeba v Estonsku to řeší tak, že je to podobná

služba, protože taxikáři mají svoje výhody i nevýhody. Výhodou je, že mají svoje pruhy, svoji štafli, stanoviště a můžete je chytit na ulici. U toho, čemu říkáme moderní aplikace, to není. Ale některé základní zásady by měly splňovat obě dvě ty kategorie taxikářů. U nás je podle mě dlouhodobě neudržitelný stav a je otázka, jakou roli v tom může hrát město.

Tady pan kolega pravděpodobně říkal nějaké informace o kontrolách. Taxikář má dneska x povinností, které jsou podle mě už dost zastaralé, zpátečnické z hlediska technologie, zatímco řidič Uberu téměř žádné. Vyjmenuju jednu dvě základní, které se nás týkají jako zákazníků, což je třeba připojištění vozidla a nějaký základní certifikát, aby člověk věděl, že nejede úplně do auta, kde je cizí člověk, o kterém neví vůbec nic, a který má vlastně jenom řidičák a nemá ani svoje auto. Neříkám, že musí mít znalost místopisu, to už třeba taky není v takové míře zapotřebí.

A to jsou ty body, které ti taxikáři říkají třeba nešikovně, ta forma je nepříjemná a směřování na Prahu je nepochopitelné. Dnes a denně jim vysvětluju, že musí směřovat někam úplně jinam. V téhle dimenzi mají pravdu, protože oni pak nemají šanci Uberu cenově konkurovat - konkurovat někomu, kdo nemusí dodržovat vůbec žádné povinnosti. A když pak jdete pod povrch, tak zjistíte, že za Uber jezdí celá řada lidí, kteří používají služební auta. Skončí jim pracovní doba, mají služební auto a začnou jezdit, takže se s tou cenou pak dostávají úplně někam jinam - nejen, že neuvádějí daň, ale pak už neplatí ani ten benzin atd.

To znamená, že vůbec není šance. Je to podobné, jako když jsme dneska na kontrolním výboru probírali průvodce. Někdo na to studuje, vzdělává se. A pak je tu někdo, kdo si to jednou projde a pak to amatérsky šíří dál a těm, kdo na to studovali roky a investovali do toho peníze, konkuruje. Problém je v tom, že jsme jako Praha v první linii a ta ministerstva, která to mají řešit - jako MD přes tu stojedenáctku, příp. MPO přes nějaký zákon, který by se obecně zabýval něčím, co se nepřesně pojmenovává jako sdílená ekonomika a já bych řekl digitální ekonomika – tam necítí ten tlak, který tady cítíme my. Na té schůzce jsem viděl, že tam má každé ministerstvo jinou prioritu. MF jde o to, aby se to zdanilo, MD jde o ty dopravce a MPO mezitím jakoby běhá a nemá tu motivaci, jakou mají města.

Odpověď na případnou otázku, proč jsme nestihli předběžné opatření a v Brně ho stihli je, že do Prahy přišel Uber v lednu 2014. Právníci tady řekli, že se předběžné opatření musí dát do půl roku, jinak nedává smysl. To se v Praze nestihlo, v Brně se to stihlo, protože už byla ta zkušenost z Prahy. Pokud jde o to, co Praha může dělat, tak to jsou kontroly, které jdou napříč. Ať už klasických taxikářů, tak řidičů různých aplikací.

Těm taxikářům znova vysvětluju, že je problém samozřejmě v tom, že je rozdíl mezi tím, kdo nese zodpovědnost, a tím, kdo jen kibicuje od boku. Oni říkají, ať kontrolujeme uberisty, a lidi zase píšou, že máme kontrolovat klasické taxikáře. Všichni se v tom tady motají a zatím existuje jediné soudní rozhodnutí, kdy se řidič Uberu vůči pokutě odvolal a soudce mu dal za pravdu. Takže město v tomhle opravdu tahá za kratší konec. Výsledkem je, že může dělat kontroly a pokud mám správné informace, tak dělá. Od 4. října má daleko větší možnosti, protože ty kontroly nejsou největším nástrojem represe. Už je nemusí dělat jenom PČR, ale i městská policie a úředníci. Otázkou je, jaký to bude mít efekt. Taxikáři jsou pořád nespokojení, ale já nevím, co by město mělo dělat ještě víc.

A pak je tu otázka, kterou jsem položil na kontrolním výboru: je vůbec nějaká právní možnost, jak vymoci, aby v Praze a celé ČR byl dodržován zákon? Ať už jde o průvodce, kteří provádí načerno, nebo o řidiče, kteří nemají certifikát apod. Protože jinak to budeme tlačit před sebou, protesty se budou vracet a Praha

je v tom nevinně, jako jakékoli jiné město. Nota bene není možné, aby jedno pravidlo platilo v Praze a jiné v jiném městě, to by v tom byl zmatek. Tady jde o vymahatelnost něčeho, čemu se dnes říká estonský model, který rozděluje klasické taxikáře, kteří mají povinnosti menší, než mají ti u nás, a ty taxikáře objednávané přes mobilní aplikace, kteří mají povinností méně, ale rozhodně více, než je to u nás. U nás je to souboj bez pravidel.

Abych to zakončil pozitivně, existuje tady příklad něčeho, kde objednávání funguje na principu aplikace, a zároveň se používají klasičtí taxikáři, a to je Liftago. Je to česká firma, která u nás odvádí daně a pro kterou jezdí jenom certifikovaní řidiči. Takže když se chce, tak to spojit jde.

Monika Hášová: Povede se ti přesvědčit taxikáře, aby nám tady nezablokovali ulice? Co jsem slyšela, tak se na to chystají.

Ondřej Mirovský: To neovlivníme.

Patrik Nacher: To nemůžu slíbit, ale pochopil jsem, že jsou rádi, že je někdo vyposlechne. Na druhou stranu doufám, že i oni si uvědomují, že je to přesně tak, jak jsem dneska řekl na začátku: že je to souboj nepopulární skupiny s populární technologií a paradoxně má ta nepopulární skupina v tom meritů pravdu. A teď je potřeba, aby si všichni uvědomili, že když udělají jakoukoli blokaci, tak z té nepopulární skupiny udělají ještě nepopulárnější. A já jsem řekl jako první Bednářovi v tom pořadí, že oni to takhle dvakrát udělají a u Uberu a u všech vzrostou objednávky o 30 %. A to se tak stalo. To znamená, že je potřeba mít selský rozum. Té nervozitě se nedivím. Pokud tady jezdí dva tisíce lidí bez jakýchkoli povinností, tak je to to samé, jako by byla restaurace, která nemusí dodržovat žádné hygienické předpisy. Ty náklady jsou samozřejmě někde jinde. To si nikdo z nás neumí představit. Ale myslím si, že je to podobné, jako s těmi průvodci, které jsme dnes hodinu řešili. Podle mě jsou to případy, kde se hromadně něco nedodrhuje, a protože je to na území HMP, tak to padá na jeho hlavu. Myslím si, že tam ale musí velmi razantně něco udělat stát.

Bod byl uzavřen bez usnesení.

Bod 5/ Různé, závěr

Předseda výboru Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM připomněl, že někteří členové chtěli probírat wi-fi v lanovce na Petřín. Ing. Evě Vorlíčkové, která se o toto téma zajímá, nabídl zaslání informačního emailu, který má obsahovat veškerá dosavadní zjištění. Eva Vorlíčková souhlasila. JUDr. Monika Hášová se vrátila k předchozí problematice a dotázala se na počet kontrolorů Uberu a taxislužeb. Od Ing. Bureše se dozvěděla, že jich je pět a že to může být kdokoli, komu se vyřídí průkaz.

Bod byl uzavřen bez usnesení.

Zasedání bylo ukončeno.

Mgr. Ondřej Mirovský M.EM, předseda Výboru pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku ZHMP

František Marčík, tajemník Výboru pro legislativu, veřejnou správu, protikorupční opatření a informatiku
ZHMP

Ověřil: Bc. Libor Hadrava

Zapsala: Bc. Barbora Vrablíková